

nemført for visse konkrete forhold, især for sådanne, som har betydning for udnyttelsen af det frie arbejdsmarked. Udvalget foreslog således, at en nordisk borger, som flytter til et andet nordisk land, uden nogen karenstid bør kunne få adgang til dette sidste lands tillægspensionsforsikring og bør kunne medregne den ret til tillægspension, han har oparbejdet ved ophold i et andet nordisk land. På lignende måde burde krav om karenstid for alderspension ved tilbageflytning til hjemlandet fjernes, hvor sådanne krav findes. Rådet accepterede udvalgets forslag og gennemførte det som rekommandation nr. 10/1967.

7. Harmonisering af bestemmelser om sygeforsikringen (A 8).

Inden for sygeforsikringen er der ligeledes behov for harmonisering af en række detailbestemmelser. Dette gælder bl. a. reglerne for sygeforsikringens størrelse og varighed, ydelse af sygedagpenge ved ophold uden for hjemlandet samt dækning for omkostningerne ved transport af en syg turist eller anden ikke fast bosiddende til sygehus i hjemlandet fra et af de andre lande i Norden. Forslaget godkendtes som rekommandation nr. 11/1967.

8. Fritagelse af told- og andre afgifter på invaliders motor køretøjer (A 123).

Ved rekommandation nr. 17/1967 henstillede rådet til regeringerne at undersøge forudsætningerne for ensartede nordiske bestemmelser om, at invalider kan fritages for told og andre afgifter ved køb af motor køretøjer.

9. Højere uddannelse af sygeplejersker (A 96).

Sygeplejersker i de nordiske lande, som ønsker at uddanne sig til de højeste administrative stillinger inden for sygehus- og sundhedsvæsenet og inden for undervisningen af sygeplejersker, er i øjeblikket nødt til at søge denne uddannelse i Storbritannien, USA eller Canada, hvilket naturligvis er meget bekosteligt. På den anden side er der kun behov for at uddanne i alt c. 30-40 elever om året for hele Norden under ét. Derfor vil det være urimelig dyrt for det enkelte nordiske land at iværksætte en sådan undervisning. Efter forslag af bl. a. Lis Groes og Niels Mørk vedtog rådet derfor

rekommandation nr. 19/1967, som henstiller til regeringerne at undersøge forudsætningerne for en samnordisk højere sygeplejerskeuddannelse. Poul Dam undlod at stemme.

D. Sager under Trafikudvalget.

1. Transportpolitik (lastbilproblemer)

(A 2 og A 2 Æ).

To norske medlemmer (den ene var Per Borten) stillede i 1962 forslag om udredning af mulighederne for en fælles nordisk transportpolitik, der uden at bryde med det videre internationale samarbejde kunne lette de internordiske transportere. Året efter føjede et svensk medlem hertil et tillæggsforslag om at lægge retningslinjerne i den nye svenske statslige transportpolitik til grund for den fælles nordiske transportpolitik.

Den svenske politik bygger på det princip, at enhver trafikgren inden for landet skal bære sine egne omkostninger. Herved skabes forudsætninger for, at transporterne fordeles på en samfundsøkonomisk rigtig måde på de forskellige trafikgrene. Er der visse fordelser, som ikke kan betale sig, men som det af hensyn til de pågældende egne af landet er nødvendigt at drive med underskud, bør statskassen dække underskuddet. De rentable og de ikke rentable ruter bør derfor holdes regnskabsmæssigt adskilte.

Såfremt dette princip blev lagt til grund for trafikpolitikken i de fire store nordiske lande, kunne der, mente forslagsstilleren, gennemføres en vidtgående integration mellem landene og et tæt og udbytterigt samarbejde.

Også for landevejstransporterne anså den svenske forslagsstiller det for heldigt, om man i hele Norden indførte ensartede principper for koncessioner o. lign., for at man derved kunne fremme en sund konkurrence.

Trafikudvalget fandt, at der er meget, som taler for, at man skal stræbe efter en fælles nordisk transportpolitik, omfattende så vidt muligt alle samfærdselsmidler og præget af en vidtgående liberalisering. Dog understregede udvalget, at man ikke måtte se problemet alene ud fra et nordisk synspunkt. Man burde kombinere nationale, nordiske og europæiske hensyn.

På den anden side anså udvalget det for en så overordentlig omfattende opgave at etablere en fælles nordisk transportpolitik, at det ikke ville være realistisk at søge